

[Boligministeren.]

ting, der kan gøres her, uden at det kommer til at koste særlig mange penge.

Så vil jeg sige generelt og vedrørende legepladsproblemet, at jeg er enig i det, de forskellige ordførere har sagt. Jeg synes heller ikke, at de bemærkninger, som jeg blev citeret for af hr. Per Dich, står i modsætning til, at dette problem nu tages op og går med ind i udvalgsarbejdet. Det er af flere grunde ikke kommet med i lovforslaget, fordi et udvalg i boligministeriet og et udvalg i boligministeriet og indenrigsministeriet imellem drøfter de problemer, der ligger heri. Der er bl. a. det problem, hvor mange af de faciliteter og de trivselsforanstaltninger, der i dag kræves til byggeriet, der skal betales af lejerne, og hvor mange der skal betales af kommunen eller amtet eller anden statslig institution. Derfor mener vi, at det er rigtigt, at disse forhandlinger når længere frem, inden vi beslutter os til at sætte bestemmelser herom ind i loven. Det ville have været meget enkelt at sætte ind, at der skulle være legepladser. Men jeg synes, som sagt, at det er vigtigt også at få diskuteret, hvem der skal dække udgifterne ved dem. Jeg er helt enig i, at sådanne arealer skal være til rådighed, og jeg håber da også, at udvalgsarbejdet kan føre til, at når loven færdiggøres, inden vi hjemsendes på ferie, er disse bestemmelser indeholdt i loven.

Til fru Clara Munck kan jeg sige, at det føles lidt mærkeligt at blive bebrejdet, at man her er økonomisk. Men jeg har altså vedrørende legepladserne nu givet det svar, at det ikke er et spørgsmål om en generel besparelse, men om at placere udgiften på det rette sted.

Til spørgsmålet om de bevægelseshæmmede vil jeg sige, at jeg er enig med de ordførere, der har været inde på, at der kan laves mange, mange ting på dette område ved omtanke og forudseenhed, uden at det koster ret store beløb.

Fru Clara Munck mente, at man også skulle lave de bestående elevatorer om. Jeg er ikke teknisk kyndig nok til at se, hvad det vil komme til at koste. Hvis det er hele elevatorskakten, der skal bygges om, tror jeg nok, ønsket vil være svært at imødekomme; hvis det derimod kun er adgangsforholdene til elevatoren, er det vel over-

kommeligt. Men også disse ting mener jeg vi skal se på i et udvalg.

Der er flere, der har været inde på støjproblemerne. Jeg var ligesom lidt bange for, da fru Clara Munck begyndte at snakke om støjen i folketinget, at lovforslaget skulle tage sigte på støjen her i salen. Jeg vil understrege, at det gør det ikke. Men jeg erkender, at det ofte er svært at arbejde her i huset, når trykluffthamre og boremaskiner går i gang. Det er rigtigt, at det nok er her, vi skal sætte ind.

Jeg skal ikke gå dybere ind i de politiske bemærkninger, fru Clara Munck gjorde om forureningen. Det er vel ikke særlig relevant her i dag at se på fortiden. Det gælder nu om at koncentrere sig om at lave noget fornuftigt i den henseende.

Til hr. Enggaard kan jeg sige, at jeg er helt enig i, at støjbekæmpelsen ikke bare skal rettes mod de store, men også mod de små maskiner. Det er måske i mange tilfælde de mest generende støjkilder, der findes, men det er måske også dem, det er lettest at få ændret.

Til både hr. Enggaard og til hr. Dahlgaard vil jeg sige, at vi netop i den opbygning, vi har givet lovforslaget med hensyn til tilsynsmyndigheden, prøver at gøre det så administrativt hensigtsmæssigt som muligt. Vi mener ikke, at der behøves en ny og dyr administration, men at vi i øjeblikket har folk med den uddannelse, som vil være nødvendig for at klare tingene, sådan at vi altså kan lade kontrollen med oliefyrene henhøre under skorstensfejermestrene under tilsyn af anden kompetent myndighed. Der er også det at tilføje, at mange af de oliefirmaer, som i dag leverer olie både til parcelhuse og andre, uden udgifter for den pågældende bruger foretager regelmæssige kontrol eftersyn, så også her synes jeg, vi skal prøve at bygge disse ting op så enkelt som muligt.

Til hr. Dahlgaard har jeg kun den yderligere bemærkning vedrørende en forenkling af vor byggelovgivning, at vi er meget langt fremme; og at der er afgivet en betænkning fra det, jeg kalder for Hove-udvalget, det udvalg, som hr. Ove Hove fra Byggecentrum er blevet formand for. I første omgang er man parat til en autorisation vedrørende typehusfabrikationen. Det, det måske kan